

Møte torsdag den 30. mars kl. 13.52President: **O l a v G u n n a r B a l l o**

D a g s o r d e n (nr. 19):

1. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endring i lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk) (Innst. O. nr. 38 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 38 (2005-2006))
2. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Odelstingets møte i dag – og anser det som vedtatt.

Presidenten vil foreslå Geir-Ketil Hansen. – Andre forslag foreligger ikke, og Geir-Ketil Hansen anses enstemmig valgt som settepresident for Odelstingets møte i dag.

Statsråd Heidi Grande Røys overbrakte 2 kgl. proposisjoner (se under Referat).

S a k n r . 1

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endring i lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk) (Innst. O. nr. 38 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 38 (2005-2006))

Presidenten: Etter ønske fra kommunal- og forvaltningskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden begrenses til 40 minutter og fordeles med inntil 5 minutter til hvert parti og inntil 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil 3 replikker etter statsrådets innlegg innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Per-Willy Amundsen (FrP) [13:53:54] (ordfører for saken): Fornyings- og administrasjonsdepartementet ønsker å endre det offisielle navnet på Troms fra å være kun norskspråklig til å bli tospråklig: Troms på norsk og Romsa på samisk.

Dette har vært behandlet i komiteen, og det har vært høring. I høringen har fylkeskommunen sluttet seg til denne endringen. Som det står i innstillingen, har også kommunene som har vært høringsinstans, sluttet seg til. Det som ikke står i innstillingen, er at kun to kommuner har funnet det verdifullt å svare på høringen.

Komiteens flertall ønsker tospråklig navn på Troms fylke – norsk og samisk. Det registrerer jeg at man gjør uten å gå inn i realitetene i saken, uten å vurdere på et fak-

tisk grunnlag om dette er berettiget. Fremskrittspartiet har i sakens anledning pekt på en rekke faktiske forhold som tvert om burde gjøre det åpenbart at samisk navn på Troms ikke er naturlig. Den eneste kommunen i Troms som i dag har samisk offisielt navn, er Kåfjord. Med sine 2 288 innbyggere utgjør den 1,5 pst. av befolkningen i Troms. I tillegg vet vi ifølge Grunnskolens informasjonssystem at kun 53 skoleelever i hele Troms benytter samisk som språkopplæringsmål, og det utgjør kun 0,25 pst. av elevene i fylket. For Finnmarks del, som man sammenlikner med her, er prosentandelen 8,31. Troms er omtrent på landsgjennomsnittet når det gjelder antall samiskspråklige elever. I tillegg vet vi at kun 2 538 av de vel 12 500 personer som står oppført i samemantallet, bor i Troms, og det er en liten prosent. Det virker da som om mye av motivasjonen for å bli oppført i samemantallet er de særrettighetene, de særordningene, som Stortinget dessverre har innført for den samiske befolkningen.

Så vet vi også at de aller fleste samene faktisk ikke kan lese og skrive samisk. Det er et faktum. Men på tross av det og på tross av disse faktiske forholdene som komiteen ikke er interessert i å se nærmere på, vil man benytte samisk navn på Troms.

ILO-konvensjon nr. 169, som mye brukes som begrunnelse for denne navneendringen, er ratifisert av kun 17 land, de fleste fra Mellom- og Sør-Amerika. Definisjonen av urbefolkning blir brukt som argument for å innføre disse endringene, men jeg har tidligere i dag stilt spørsmål ved definisjonen av samer som urbefolkning. Det finnes faktisk mye god forskning både fra Norge og Sverige som tyder på at samene overhodet ikke var det første folket som bosatte seg på Nordkalotten. Og da blir det veldig merkelig at man skal bruke det som argument og som grunnlag for å innføre disse særordningene for etniske samer. Vi har også signalisert at vi derfor snarest mulig bør trekke oss fra denne ILO-konvensjonen.

Jeg registrerer – for jeg er fra Troms i tillegg til å være ordfører i denne saken – at jo lenger unna Troms fylke man kommer, jo større er forståelsen for at man skal bruke et samisk navn på Troms. Jeg frykter at man ved å gjøre dette kun er med på å fremmedgjøre den store majoriteten av folk i Troms, og jeg tror overhodet ikke at dette vil tjene saken. Det vil tvert om være grunnlag for – frykter vi – at man i ettertid vil komme med ytterligere krav om særbehandling, som også får konsekvenser for Troms. Fremskrittspartiet ønsker ikke dette vedtatt.

Geir-Ketil Hansen hadde her overtatt presidentplassen.

Dag Terje Andersen (A) [13:59:33]: Jeg hadde egentlig trodd at det ikke skulle være nødvendig å ta ordet i en sak som det er så stor grad av enighet om i komiteen, men jeg må det fordi saksordføreren gav et relativt lite dekkende bilde av komiteens arbeid med saken, spesielt når han sier at flertallet ikke har gått inn i den. Det har flertallet i komiteen gjort. Vi har kanskje tilnærmet oss saken på en noe annen måte enn ved først og fremst å drive med prosentregning i forhold til folketall. Vi har altså gått

skikkelig inn i saken. Det betyr ikke at en nødvendigvis behøver å skrive lange merknader – komiteens flertall er faktisk enig i den konklusjonen som Regjeringen har kommet fram til.

Det forholder seg sånn at vi nå altså gir adgang til å bruke valgfritt Romsa eller Troms som navn på Troms fylke. Det betyr at de som ønsker å fortsette å bruke Troms, kan gjøre det. Det synes flertallet i komiteen er en ganske praktisk ordning. Men her handler det altså om respekt for at vi i det området, uansett hvordan en regner prosent, er i en situasjon der det er to opprinnelige språk, og at begge de to navnene blir godkjent som offisielt navn på det fylket vi snakker om. Realiteten er at de som har uttalt seg i høringen – det er ikke komiteen som har hatt høring, det har vært høring på forslaget som Regjeringen har lagt fram – har uttalt seg positivt til det.

Som sagt, vi har tidligere i Stortinget i dag hatt en diskusjon i forbindelse med meldingen fra Sametinget for 2004, der en del av de temaene som representanten Amundsen nå igjen kom inn på, ble grundig diskutert. Det er ingen tvil om at selv om ILO-konvensjonen er ratifisert av bare 17 land, så gir den et godt grunnlag for hvordan en kan behandle – og bør behandle – den urbefolkningen som er i et land. Norge har i hvert fall ratifisert den, og da bør det være utgangspunkt for det norske storting. Jeg må si at når man ser de to sakene i sammenheng, så blir det av Fremskrittspartiet til stadighet bevisst brukt begrepet *minoritet* i stedet for *urfolk* om den samiske befolkning. Det blir gjort på en sånn måte at en sier at det er flere i Norge som har urdu som morsmål, enn som har samisk. I den grad representanten Amundsen er redd for at vi skal innføre urdu som offisielt språk i Troms, så er det ikke det som er formålet med denne saken. Formålet med denne saken er å respektere at vi faktisk er i et tospråklig område, og at de som nå er i mindretall, urbefolkningen i området, får den samme respekt for sitt språk som majoriteten har for sitt språk. Så det handler altså om reell likebehandling, ikke den form for likebehandling Fremskrittspartiet framhever, nemlig at alle skal behandles likt – alle skal bruke det språket som Amundsen behersker best. Det er ikke vår oppfatning av likebehandling.

Lena Jensen (SV) [14:03:04]: For de aller fleste som bor i eller kommer fra Troms, er den samiske kulturen, identiteten og fortellertradisjonen naturlig og en del av hverdagen. Vi tenker nok ikke mye over at det er samisk lenger.

At Troms er et samisk-norsk fylke med mye samisk identitet og kultur, er ikke noe nytt. Det som er nytt i dag, og som jeg er meget glad for, er at det i dag blir vedtatt i det norske storting at det offisielle navnet på Troms fylke blir tospråklig og vil være Troms eller Romsa. Det samiske navnet vil bli offisielt tatt i bruk og likestilt med det norske.

6. februar i år, på Samefolkets dag, som også for noen år siden ble offisiell flaggdag, markerte Troms fylkeskommune dette vedtaket som i dag blir gjort i Stortinget, med å innføre tospråklige brevhoder på sine brev.

Navneendringen er et viktig tiltak for å likestille samisk og norsk språk i den kommunale, fylkeskommunale og statlige forvaltningen. Dette er en handling som også har en veldig stor symbolsk verdi, som strekker seg mye lenger enn vi kan ane. Vi anerkjenner kultur, tradisjon og identitet. Dette er et vedtak som skaper brobygging og forståelse. Det kulturvern som ligger i bruk av samiske betegnelser, er viktig når det gjelder å hevde samisk språk og bevare etnisk identitet.

Universitetet i Tromsø og Regionsykehuset i Tromsø er skiltet på norsk og samisk. Det er også gjort vedtak om at Harstad sykehus skal skiltes på norsk og samisk. En rekke kommuner, som Tromsø, Sjøvegan og Kåfjord, har innført skilting og tatt i bruk samiske navn. Tromsø kommune har i år lagt fram en rapport for å sørge for at de samiske navnene blir tatt offisielt i bruk i kommunen deres. Kommunen har vedtatt at det samiske skal være sentralt i kommunen. Nye kart skal utarbeides med både samiske og norske stedsnavn. Dette er viktig for å styrke den samiske identiteten, men også motsatt: Tromsø kommune er en kommune med mange steder som kun har samiske navn. I den bygda jeg kommer fra, f.eks., er de fleste fjell kun navnet på samisk. Dette vil gi en forståelse for stedsnavn som vil bringe den samiske og den norske kulturen sammen.

Identitet, noe å speile seg i, er viktig. Jeg er stolt over at denne regjeringen har lagt fram denne proposisjonen, som får en så bred støtte i Stortinget. Det er kun Fremskrittspartiet som går imot.

Likebehandling er et prinsipp i Norge. Det er derfor det er viktig at Troms fylke skal ha både et samisk og et norsk navn.

Et stort og viktig spørsmål for alle er: Hvor kommer jeg fra, hvem er jeg, hvor går jeg? Det er et grunnleggende og viktig spørsmål for alle. Vedtaket som gjøres i Stortinget i dag, vil være med på å bringe fram en identitet og gi en trygghet til den samiske delen – en stor del – av befolkningen i Troms.

Når Per-Willy Amundsen, som er saksordfører, bruker den betegnelsen han gjør på befolkningen i Troms, så vil jeg hevde at hans mening representerer et mindretall i Troms.

Vera Lysklætt (V) [14:07:21]: Venstre støtter Regjeringens framlegg i Ot.prp. nr. 38 om å endre det offisielle navnet på Troms fylke til Troms eller Romsa. Navneendringen vil være et viktig tiltak for å likestille samisk og norsk språk i fylket.

Et stort flertall i fylkestinget i Troms, Venstre inkludert, har gått inn for en endring til tospråklig fylkesnavn, norsk og samisk. Dette er et sterkt signal om at det er stor lokal vilje til å innføre et likestilt samisk navn på Troms. Samtlige høringsinstanser som har uttalt seg, støtter også forslaget.

Deler av Troms fylke har et samisk særpreg, der samisk språk og kultur er framtrepende. En del av forvaltningsområdet for samisk språk hjemlet i sameloven ligger i Troms fylke. Som nasjonalforsamling har vi et ansvar for å gjennomføre likestilling av bl.a. samisk og norsk

språk, slik intensjonen med sameloven og opprettelsen av Sametinget indikerte.

Norge har også internasjonale forpliktelser å ta vare på. Venstre støtter derfor dette forslaget om at Troms i framtiden blir enten Troms eller Romsa.

Statsråd Heidi Grande Røys [14:08:47]: Etter dei tre siste innlegga skulle det ikkje vere behov for å seie så mykje meir, men eg har lyst til å understreke det alle tre, både Dag Terje Andersen, Lena Jensen og no sist Vera Lysklætt, var innom, nemleg at i Troms fylkesting var det eit stort fleirtal som bad om å få eit tospråkleg namn på sitt fylke. Troms fylkesting er valde ombodsmenn for befolkninga i Troms. Dei er tillitsvalde for innbyggjarane i Troms fylke. Det er eit sterkt signal til Regjeringa og til det norske storting om å lytte til det dei lokale folkevalde ber om, og som då, som representanten Vera Lysklætt òg var inne på, har eit breitt fleirtal bak seg. Det synest eg vi skal leggje oss tungt på hjartet.

I 2002 gjorde Stortinget vedtak om tospråkleg namn på Finnmark fylke. Dette var etter oppmoding frå Finnmark fylkesting, og lovendringa trådte i kraft frå 1. januar 2003.

Våre internasjonale forpliktingar, Grunnlova § 110 a, Stortinget sitt vedtak av samelova og oppretting av Sameetinget er alle signal om at dei nasjonale styresmaktene har vilje til likestilling av samisk og norsk språk og å ta vare på etnisk identitet. Regjeringa ser det difor som naturleg at samisk og norsk språk vert likestilte i den kommunale, fylkeskommunale og statlege forvaltninga. Det kulturvernet som ligg i bruk av samiske nemningar, er viktig når det gjeld å hevde samisk språk og det å ta vare på etnisk identitet. Tospråklege kommunenamn og fylkesnamn i område der samisk språk og kultur står sterkt, vil vere av stor verdi i ein slik samanheng.

Delar av Troms har samisk særpreg; samisk språk og kultur er framtrekande. Vi har ikkje gjort opteljing over kor mange som kan skrive og ikkje kan skrive samisk, men det spelar heller inga rolle. Poenget er om ein oppfattar seg som ein del av eit samisketnisk tilhørsle, og det gjer dei. Det er det fleirtalsvedtaket i fylkestinget òg har framheva.

Ein del av forvaltningsområdet for samisk språk heimla i samelova ligg òg då i Troms fylke. Det var god nok grunn for at denne regjeringa la fram saka og ynskte tospråkleg namn.

Spørsmål om kven eller kva for slags folk som skal eller kan omfattast av definisjonen «urfolk», har vore reist i mange samanhengar. Norske styresmakter har sidan 1970-talet akseptert at samane vert omfatta av dei sentrale elementa som ein tilskriv urfolk i internasjonal samanheng, spesielt i den omfattande rapporten om urfolk frå FN frå 1986.

ILO-konvensjon 169 – vedteken i 1989 – etablerer ein definisjon av urfolk som skal gjelde ved forståing og praktisering av konvensjonen. Eit av vilkåra for denne definisjonen er at denne befolkningsgruppa nedstammar frå den befolkninga som budde i landet eller i ein geografisk region som landet omfatta, før den tida då staten sine no-

verande grenser vart fastsette. At dette var tilfellet for samane, kjem fram m.a. av det faktum at statane Noreg–Danmark og Sverige, som òg omfatta Finland, fann det naudsynt med eit særskilt tillegg i grensetraktaten mellom dei to partane av 1751, den såkalla Lappekodisillen, som regulerer fleire høve kring samane og bruken av områda på begge sider av den etter kvart felles grensa.

Historiske ekspertar legg til grunn at samane sine forfedrar hadde tilhaldet sitt i og brukte landområda frå Midt-Noreg og nordover frå forhistorisk tid, og at dei var aleine om å bu i dei nordlegaste landsdelane før norsk busetjing tok til.

ILO-konvensjon 169 stiller òg opp vilkår om at urfolk skal ha halde i hevd heilt eller delvis sine eigne sosiale, kulturelle eller politiske institusjonar. Ein legg til grunn at samane er av dei folkeslaga som har vore gjenstand for flest studiar av sosialantropologar, og i dei seinare åra òg av retthistorikarar og andre samfunnsvitskaplege forskarar. Særtrekka i samekulturen og den kjensgjeringa at dei framleis eksisterer i ei tid med store endringar i den ålmenne sosiale og kulturelle utviklinga i landet elles, kan ein òg sjå på som godt dokumentert. At samane i tillegg framleis har sitt eige språk, er ikkje om diskutert.

Difor finst det ingen grunn til at Regjeringa skal endre politikken sin korkje kva har med urfolk i den internasjonale samanhengen å gjere, eller overfor samane i nasjonal samanheng. Regjeringa si målsetjing vil framleis vere at samane, som eit urfolk i landet med lang historisk tilknytning og den økonomiske, sosiale og kulturelle tilpassinga som dei har, skal oppnå like rettar med resten av befolkninga.

Difor er eg, på same måten som fleire av representantane, stolt over at Troms har bedt om å få bruke to namn på fylket sitt, og at vi i dag i Odelstinget stadfestar det vedtaket.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per-Willy Amundsen (FrP) [14:14:10]: Jeg tror ikke man skal legge for mye vekt på anbefalinger som kommer fra fylkestinget. En ting er at fylkestinget skal nedlegges uansett, en annen sak er faktisk at det ikke er representativt for det befolkningen i Troms selv mener. Man vil altså med dette være med på å fremmedgjøre befolkningen i Troms.

Men jeg har et spørsmål til statsråden. Det går på: Der som det er sånn at samene ikke er en urbefolkning på Nordkalotten, vil man da fremdeles opprettholde samisk navn på Troms? Og må man ikke da enten forholde seg kun til det norske eller også ha kvensk navn på Troms og urdisk navn på Troms? Det kan bli ganske store navneskilt etter hvert i Troms fylke. Ser man det?

Dernest er det kanskje viktig å understreke at i den grad man er i tvil om hvorvidt samene er en urbefolkning i Finnmark, er det i hvert fall all grunn til å tvile på at samene er en urbefolkning i Troms. For faktum er at de fleste samene som bor i Troms i dag, har innvandret fra Sverige i løpet av de siste århundrene.

Statsråd Heidi Grande Røys [14:15:22]: Eg synest det er ganske oppsiktsvekkjande, når ein er vald inn i landets nasjonalforsamling, ikkje å meine at den som er vald, har folket i ryggen. For eg vil tru at representanten Amundsen ser det slik at han har eit folk som har valt han, i ryggen når han stiller som folkevald i nasjonalforsamlinga i Noreg. Eg vil tru at Amundsen anerkjenner at dei som er valde til fylkestinget i Troms, har den same anerkjenninga og legitime folkevalde tilliten bak seg når dei er vortne valde til å vere folkets fylkestingsrepresentantar i Troms. Når eit fleirtal av fylkestingsrepresentantane, eit svært klart, stort, fleirtal, har bedt om eit tospråkleg namn på fylket sitt, synest eg det er rimeleg spesielt at ein nasjonalforsamlingsrepresentant stiller seg tvilande til om dei har folket bak seg. Det er det berre folket i val som kan vise. Det vil dei få moglegheit til neste år. Men å dra i tvil at eit fleirtal i eit fylkesting har folket bak seg, synest eg er rimeleg spesielt, når ein sjølv er folkevald.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

De som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Jan-Henrik Fredriksen (FrP) [14:16:52]: Det er aldri sikkert at et folkevalgt styre har folket bak seg. Det er mange ulike eksempler på det. Innføringen av finnmarksloven i Finnmark i fjor var ett eksempel, for man kunne altså ikke spørre folket om råd, da svaret var gitt på forhånd. For det ville ha blitt et nei. Det er demokrati hvor man lytter til folket sitt, satt i scene av Stortinget.

At Regjeringen unnlater å spørre befolkningen i Troms hva den ønsker, er en gåte, og det er galt. Det har aldri vært bra å tvinge en hatt nedover ørene på noen – i dag i Troms, i fjor i Finnmark. Vi snakker altså om to likeverdige språk. 99 pst. snakker norsk og 1 pst. snakker samisk. I tillegg ønsker man å sette et navn på Troms som er finsk.

To opprinnelige språk i Troms, sier Arbeiderpartiet, samisk og norsk. Hva med nynorsk? Hva med en mye større minoritet som bor der, kvener? Hva med den russiske innvandringen som fant sted på 1200-tallet i forbindelse med sønnene til Dsjengis-khan som beleiret Arkhangelsk og bosatte seg i Malangen? Skal de også ha eget språk? Når vi snakker om likebehandling, ja, så er det selvfølgelig slik at det er det enkelte individ som skal likebehandles av samfunnet, selvfølgelig sett ut fra hvert enkelt menneskes ståsted. Det er noe helt annet enn det Arbeiderpartiet går inn for, at man skal forskjellsbehandle etniske grupper på grunnlag av etnisitet.

Når vi snakker om hvor samene kommer fra, hvor den finske bosettingen kommer fra, er ekspertene knyttet opp mot både språk og folkevandring entydige. Hvis vi går inn og ser på finske forskere og gamle skrifter knyttet opp mot kainulaisset og saamelaisset, var finsk bosetting knyttet opp mot området Ladoga og Onega. De fikk navnet Suomi. Samene var knyttet opp mot det samme området litt lenger nord, og de fikk navnet Sapmi. Språkligheten og opprinnelsen er faktisk veldig nær. Og vi snakker ikke om ett samisk språk, vi har faktisk ni samiske språk, på samme

måte som vi har åtte ulike finske språk rundt Østersjøen og i Norden. Så det vi snakker om, er komplekst.

Anne Marit Bjørnflaten (A) [14:20:35]: Dagen i dag er en merkedag, fordi vi med dette vedtaket innfører tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk. Jeg er veldig glad og veldig stolt over at det er en rød-grønn regjering som her viser vei. Men så må jeg samtidig si at det er jammen på tide at vi får denne navneendringen, for det en gjør her, er egentlig bare å følge etter en lang rekke institusjoner, organisasjoner og kommuner som har gjort det samme i Troms. UNN er skiltet både på norsk og samisk, Universitetet i Tromsø er skiltet på norsk og på samisk, fylket har gjort det samme, Tromsø kommune har gjort det samme, og til og med TIL, Tromsø Idrettslag, innførte for mange år siden skilting både på norsk og på samisk på Alfheim. Da er det sannelig på tide at fylket kommer etter.

Når jeg hører på representanten Amundsen, er det nesten umulig for meg å forstå at vi faktisk kommer fra det samme fylket og representerer det samme fylket på Stortinget. Representanten Amundsens latterliggjøring av fylkestinget i Troms synes jeg er ganske alvorlig. Det å argumentere med at fylkestinget er i ferd med å bli nedlagt og derfor ikke skal tillegges noen vekt, synes jeg er ekstremt udemokratisk og veldig betenkelig. Amundsen kan umulig ha fått med seg den utviklingen som har vært i Troms de siste årene. Det er en stadig sterkere fokusering på og bevisstgjøring av hva den samiske kulturen, den samiske historien og den samiske identiteten faktisk betyr for oss som kommer fra Troms. Når det gjelder betydningen av den samiske historien, synes jeg statsråden hadde en veldig god framstilling av dette. Derfor er kravet om likebehandling en selvfølgelig konsekvens av dette.

Representanten Amundsen var også inne på at dette bidrar til at folk i Troms føler en fremmedgjøring. Jeg opplever tvert imot at majoriteten av befolkningen i Troms mener at den utviklingen vi ser i retning av reell likestilling, er helt riktig og helt naturlig. For stadig flere av oss er den samiske kulturen og historien en viktig del av identiteten vår. Derfor må jeg nok en gang få lov til å si at jeg er veldig stolt av det vedtaket som gjøres av Odelstinget her i dag, og mener at det er en viktig merkedag i retning av mer reell likestilling mellom den norske og den samiske befolkningen.

Per-Willy Amundsen (FrP) [14:23:22]: Når jeg tegnet meg på nytt, er det fordi jeg ønsker å få et svar på det spørsmålet jeg nettopp stilte statsråden, for det fikk jeg overhodet ikke. Tvert om fikk jeg høre veldig mye om viktigheten av fylkeskommunen og skryt av den, og det er det jo også andre som har brukt veldig mye tid på. Jeg skal ikke gå mer inn på det.

Jeg savner derimot et svar på spørsmålet mitt. Det kan godt hende at det er litt ubehagelig å måtte svare på det, men jeg håper statsråden likevel kan gjøre det. Dersom det er slik, og jeg gjentar det, at samene ikke er en urbefolkning på Nordkalotten – og jeg slår fast at det er tvil om hvorvidt de er det i Finnmark, og det er desto større tvil om de er det i Troms, for som jeg sa, de fleste samene som bor i Troms,

innvandret i løpet av de siste hundre årene fra Sverige, det er et faktum – bør man ikke ha noen annen behandling av samene som etnisk gruppe enn av alle andre etniske grupper som befinner seg i det samme området. Det bør være et åpenbart prinsipp hvis man tror på likebehandling, hvis man tror på det å behandle alle mennesker likt. Det betyr at man må innføre skilting på kvensk – helt åpenbart. Vi må innføre skilting på finsk, skilting på urdu, faktisk. Ser statsråden den problemstillingen at dersom samene ikke er en urbefolkning, faller hele grunnlaget for denne politikken bort? Eller er det slik at samene uansett skal særbehandles som etnisk gruppe i forhold til alle andre grupper, og dermed være med på å fremmedgjøre de øvrige etniske grupper som bor i Troms?

Statsråd Heidi Grande Røys [14:25:32]: Eg trur ikkje vi skal forlengje denne debatten. I Odelstinget er det eit veldig breitt fleirtal for det som Regjeringa har lagt fram. Eit veldig breitt fleirtal i landets nasjonalforsamling anerkjenner samane som urfolk på Nordkalotten i Troms. Difor har vi lagt fram ei sak og fått full tilslutning. Alle parti, unnateke Framstegspartiet, godkjenner at Troms, frå og med i dag kan bruke både norsk og samisk namn i omtale av fylket sitt.

Med omsyn til behandlinga i fylkestinget vil eg minne om at det var ikkje noka tilfeldig fylkestingsbehandling. Fylkestinget behandla ein handlingsplan for samisk språk og samisk kulturkompetanse for perioden 2002–2004. Det gjorde dei i desember 2001. Det har altså vore eit fylkestingsval etter den behandlinga som har gitt det same fleirtalet vidare støtte for behandlinga av den planen, og dermed vidare støtte for at vi i dag innfører tospråkeleg namn på Troms fylke, ein handlingsplan det har vore arbeidd med i fylkestinget over lang tid, og som har vore på høyring. Det er brei støtte til den handlingsplanen som låg til grunn for at Troms fylke bad om å få tospråkeleg namn på sitt fylke. Så eg registrerer at Framstegspartiet står sørgjeleg aleine og ikkje anerkjenner urfolk sine rettar.

Presidentene: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte

presidenten: Odelstinget går da til votering.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endring i lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk)

I

I lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn skal § 2 nr. 2 XVIII lyde:

Troms *eller Romsa*.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Presidenten: Fremskrittspartiet har varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 58 mot 17 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.33.58)

Presidenten: Det votes over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble bifalt med 54 mot 16 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.34.26)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 2

Referat

1. (61) Lov om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om eierskap i medier (medieeierskapsloven) (Ot.prp. nr. 46 (2005-2006))

Enst.: Sendes familie- og kulturkomiteen.

2. (62) Lov om endringer i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. (forlenging av mellombels forbod mot xeno-transplantasjon) (Ot.prp. nr. 45 (2005-2006))

Enst.: Sendes helse- og omsorgskomiteen.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet i henhold til forretningsordenens § 37 a før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 14.35.